

الوحشان يُضللان شعوب الأرض

¹ ثُمَّ وَقَفْتُ عَلَى رَمْلِ الْبَحْرِ، فَرَأَيْتُ وَحْشًا طَالِعًا مِنَ الْبَحْرِ لَهُ سَبْعَةُ رُؤُوسٍ وَعَشْرَةُ قُرُونٍ، وَعَلَى قُرُونِهِ عَشْرَةُ تيجَانٍ، وَعَلَى رُؤُوسِهِ اسْمٌ تَجْدِيفٍ. ² وَالْوَحْشُ الَّذِي رَأَيْتُهُ كَانَ شِبْهَ تَمْرٍ وَقَوَائِمُهُ كَقَوَائِمِ دُبٍّ وَقَمُهُ كَقَمِ أُسَدٍ، وَأَعْطَاهُ الثَّيْبُ فُدْرَتَهُ وَعَرْشَهُ وَسُلْطَانًا عَظِيمًا. ³ وَرَأَيْتُ وَاحِدًا مِنْ رُؤُوسِهِ كَأَنَّهُ مَذْبُوحٌ لِلْمَوْتِ، وَجُرْحُهُ الْمُمِيتُ قَدْ شَفِيَ. وَتَعَجَّبْتُ كُلُّ الْأَرْضِ وَرَاءَ الْوَحْشِ، ⁴ وَسَجَدُوا لِلثَّيْبِ الَّذِي أَعْطَى السُّلْطَانَ لِلْوَحْشِ، وَسَجَدُوا لِلْوَحْشِ قَائِلِينَ: مَنْ هُوَ مِثْلُ الْوَحْشِ؟ مَنْ يَسْتَطِيعُ أَنْ يُحَارِبَهُ؟ ⁵ وَأَعْطَيْتُ فَمَا يَتَكَلَّمُ بِعِظَائِمٍ وَتَحَارِيفٍ وَأَعْطَيْتُ سُلْطَانًا أَنْ يَفْعَلَ اثْنَيْنِ وَأَرْبَعِينَ شَهْرًا. ⁶ فَفَتَحَ قَمَهُ بِاللَّجْدِيفِ عَلَى اللَّهِ لِيُجَدِّفَ عَلَى اسْمِهِ وَعَلَى مَسْكِنِهِ وَعَلَى السَّاكِنِينَ فِي السَّمَاءِ. ⁷ وَأَعْطَيْتُ أَنْ يَصْنَعَ حَرْبًا مَعَ الْقَدِيسِينَ وَيَغْلِبَهُمْ، وَأَعْطَيْتُ سُلْطَانًا عَلَى كُلِّ قَبِيلَةٍ وَلِسَانٍ وَأُمَّةٍ. ⁸ فَسَيَسْجُدُ لَهُ جَمِيعُ السَّاكِنِينَ عَلَى الْأَرْضِ، الَّذِينَ لَيْسَتْ أَسْمَاؤُهُمْ مَكْتُوبَةً مُنْذُ تَأْسِيسِ الْعَالَمِ فِي سِفْرِ حَيَاةِ الْخُرُوفِ الَّذِي دِيحٌ. ⁹ مَنْ لَهُ أُذُنٌ فَلْيَسْمَعْ. ¹⁰ إِنْ كَانَ أَحَدٌ يَجْمَعُ سَبِيًّا قَالِي السَّبْيِ يَذْهَبُ، وَإِنْ كَانَ أَحَدٌ يَقْتُلُ بِالسَّيْفِ قَيْتِيغِي أَنْ يَقْتُلَ بِالسَّيْفِ، هُنَا صَبْرُ الْقَدِيسِينَ وَإِيمَانُهُمْ. ¹¹ ثُمَّ رَأَيْتُ وَحْشًا آخَرَ طَالِعًا مِنَ الْأَرْضِ وَكَانَ لَهُ قُرْتَانٌ شِبْهَ خُرُوفٍ وَكَانَ يَتَكَلَّمُ كَثِينًا. ¹² وَيَعْمَلُ بِكُلِّ سُلْطَانِ الْوَحْشِ الْأَوَّلِ أَمَامَهُ وَيَجْعَلُ الْأَرْضَ وَالسَّاكِنِينَ فِيهَا يَسْجُدُونَ لِلْوَحْشِ الْأَوَّلِ الَّذِي شَفِيَ جُرْحُهُ الْمُمِيتُ. ¹³ وَيَصْنَعُ آيَاتٍ عَظِيمَةً حَتَّى إِنَّهُ يَجْعَلُ تَارًا تَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ عَلَى الْأَرْضِ فُدَامَ النَّاسِ. ¹⁴ وَيُضِلُّ السَّاكِنِينَ عَلَى الْأَرْضِ بِالآيَاتِ الَّتِي أَعْطَيْتُ أَنْ يَصْنَعَهَا أَمَامَ الْوَحْشِ قَانِلًا لِلسَّاكِنِينَ عَلَى الْأَرْضِ، أَنْ يَصْنَعُوا صُورَةَ الْوَحْشِ الَّذِي كَانَ بِهِ جُرْحُ السَّيْفِ وَعَاشَ. ¹⁵ وَأَعْطَيْتُ أَنْ يُعْطِيَ رُوحًا لِصُورَةِ الْوَحْشِ حَتَّى تَتَكَلَّمَ صُورَةُ الْوَحْشِ وَيَجْعَلَ جَمِيعَ الَّذِينَ لَا يَسْجُدُونَ لِصُورَةِ الْوَحْشِ يُقْتَلُونَ. ¹⁶ وَيَجْعَلُ الْجَمِيعَ، الصَّغَارَ وَالْكِبَارَ وَالْأَعْيَاءَ وَالْفُقَرَاءَ وَالْأَحْرَارَ وَالْعَبِيدَ، تُصْنَعُ لَهُمْ سِمَةٌ عَلَى يَدِهِمُ الْيُمْنَى أَوْ عَلَى جُنْهُنِهِمْ ¹⁷ وَأَنْ لَا يَقْدِرَ أَحَدٌ أَنْ يَشْتَرِيَ أَوْ يَبِيعَ إِلَّا مَنْ لَهُ السَّمَةُ أَوْ اسْمُ الْوَحْشِ أَوْ عَدَدُ اسْمِهِ. ¹⁸ هُنَا الْحِكْمَةُ، مَنْ لَهُ فَهْمٌ فَلْيَحْسِبْ عَدَدَ الْوَحْشِ فَإِنَّهُ عَدَدُ إِنْسَانٍ، وَعَدَدُهُ: سِتُّ مِئَةٍ وَسِتُّونَ.

دو حیوان وحشی

¹ و او بر ریگی دریا ایستاده بود. و دیدم وحشی از دریا بالا می‌آید که ده شاخ و هفت سر دارد و بر شاخهایش ده افسر، و بر سرهایش نامهای کفر است. ² و آن وحش را که دیدم، مانند پلنگ بود و پایهایش مثل پای خرس و دهانش مثل دهان شیر. و ازدها قوت خویش و تخت خود و قوت عظیمی به وی داد. ³ و یکی از سرهایش را دیدم که تا به موت کشته شد و از آن زخم مهلک شفا یافت و تمامی جهان در پی این وحش در حیرت افتادند. ⁴ و آن ازدها را که قدرت به وحش داده بود، پرستش کردند و وحش را سجده کرده، گفتند: که کیست مثل وحش و کیست که با وی می‌تواند جنگ کند؟ ⁵ و به وی دهانی داده شد که به کبر و کفر تکلم می‌کند؛ و قدرتی به او عطا شد که مدت چهل و دو ماه عمل کند. ⁶ پس دهان خود را به کفرهای بر خدا گشود تا بر اسم او و خیمه او و سکنه آسمان کفر گوید. ⁷ و به وی داده شد که با مقدسین جنگ کند و بر ایشان غلبه یابد؛ و تسلط بر هر قبیله و قوم و زبان و امت، بدو عطا شد. ⁸ و جمیع ساکنان جهان، جز انانی که نامهای ایشان در دفتر حیات بره‌ای که از بنای عالم ذبح شده بود مکتوب است، او را خواهند پرستید. ⁹ اگر کسی گوش دارد بشنود. ¹⁰ اگر کسی اسیر نماید به اسیری رود، و اگر کسی به شمشیر قتل کند، می‌باید او به شمشیر کشته گردد. در اینجاست صبر و ایمان مقدسین.

¹¹ و دیدم وحش دیگری را که از زمین بالا می‌آید و دو شاخ مثل شاخهای بره داشت و مانند ازدها تکلم می‌نمود؛ ¹² و با تمام قدرت وحش نخست، در حضور وی عمل می‌کند و زمین و سکنه آن را بر این وا می‌دارد که وحش نخست را که از زخم مهلک شفا یافت، پرستند. ¹³ و معجزات عظیمه به عمل می‌آورد تا آتش را نیز از آسمان در حضور مردم به زمین فرود آورد. ¹⁴ و ساکنان زمین را گمراه می‌کند، به آن معجزاتی که به وی داده شد که آنها را در حضور وحش بنماید. و به ساکنان زمین می‌گوید که صورتی را از آن وحش که بعد از خوردن زخم شمشیر زیست نمود، بسازند. ¹⁵ و به وی داده شد که آن صورت وحش را روح بخشد تا که صورت وحش سخنگوید و چنان کند که هر که صورت وحش را پرستش نکند، کشته

گردد.¹⁶ و همه را از کبیر و صغیر و دولتمند و فقیر و غلام و آزاد بر این وا می‌دارد که بر دست راست یا بر پیشانی خود نشانی گذارند.¹⁷ و اینکه هیچ‌کس خرید و فروش نتواند کرد، جز کسی که نشان، یعنی اسم یا عدد اسم وحش را داشته باشد.¹⁸ در اینجا حکمت است. پس هر که فهم دارد، عدد وحش را بشمارد، زیرا که عدد انسان است و عددش ششصد و شصت و شش است.